

[Kr. Kristensen.]

slag, hvis de bliver vedtaget, vil afhjælpe Krisen — i det hele taget tror jeg slet ikke paa, at Krisen afhjælpes ved Lovforanstaltninger. Det er i Erhvervslivet, at Indsatsen mod Krisen skal ydes. Men jeg tror, at Bestemmelserne i de foreliggende Lovforslag har Mulighed for at være nogen Hjælp i den nuværende Krise og i visse Tilfælde kan lindre den, og det mener jeg skal være deres hele Formaal.

Jeg skal ikke opholde mig ved det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersens Udtalelser; han tillagde jo heller ikke de foreliggende Forslag nogen overdreven stor Betydning. Det eneste, han mente der vilde have Betydning for Landbrugskrisen i Retning af at afbøde Vanskelighederne, var en Erhvervspolitik som den, der er fremsat Forslag om fra de Konservative. Overfor disse Betragtninger vil jeg rigtig nok sige, at jeg tror ikke, at det danske Landbrug vilde være tjent med en saadan Erhvervspolitik som den, de Konservative har givet Udtryk i de af dem forelagte Lovforslag. For øvrigt antager jeg ogsaa, at det, i hvert Fald foreløbig, er sidste Gang, vi har set de erhvervspolitiske Forslag, som man fra den Side er kommet ind paa, og saa forstaar jeg saa godt, at det ærede Medlem ønsker at give dem et venligt Ord med paa Vejen — om de døde skal man kun tale godt, det erkender jeg —, men den Vej tror jeg rigtig nok ikke vi skal gaa.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen's Udtalelser var i Samklang med det ærede Medlem Hr. Bordings, og det ærede Medlem mente jo ogsaa, at de her foreliggende Forslag ikke var vidtgaaende nok, medens han anbefalede de fra radikal Side stillede. Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at han var sikker paa, at vi vilde faa de Forslag at se flere Gange endnu, og det er jo ogsaa muligt, at vi faar dem at se igen, for selv om der skæres en Snes Paragraffer af dem hver Gang, de bliver forelagt, vil de jo kunne komme igen adskillige Gange endnu.

De to Ting, der ligger til Grund for disse Forslag: Tvangsnedskrivning af Gælden — ligesom ogsaa Socialdemokraterne foreslaar det — og Udlaan uden nogen virkelig Sikkerhed, er to principielle Spørgsmaal, hvis Betydning jeg mener det er meget vigtigt at vi bliver klare over. Ligesom jeg advarede mod en Tvangsnedskrivning af Gælden, vil jeg meget bestemt advare mod at komme ind paa en Lovgivning, der i Virkeligheden betyder, at Staten udlaaner Penge, uden at den har

nogen nævneværdig Sikkerhed for dem, thi det tror jeg absolut ikke, Erhvervslivet vil være tjent med. Staten har ikke Midler til en saadan Lovgivning udover, hvad den skal have fra Erhvervslivet, og paa den Maade at dele Penge ud til Erhvervslivet, vel vidende, at Erhvervslivet selv skal udrede disse Midler, tror jeg ikke, vi fra Lovgivningsmagtens Side skal inklude os paa. Den højtærede Landbrugsminister har fuldstændig Ret i, at vi sidder ogsaa her for at varetage Statskassens Interesser, og det tror jeg vi gør paa en daarlig Maade, hvis vi gaar ind paa en saadan Lovgivning.

Jeg skal endnu en Gang udtale min Anerkendelse af den Forhandlingsvillighed, der er vist indenfor Udvalget. Jeg beklager, at de Radikale ikke har undladt at stille Ændringsforslag, hvad der er saa meget mere mærkeligt, som det altid er fra den Side, vi hører Tale om Samling — men det maa de nu selv om. Det, der er Hovedsagen, er dog, at de vil stemme for Lovforslagene, naar de kommer til endelig Afgørelse, og det tager jeg som et Bevis paa, at vi dog er naaet til et Resultat, som ogsaa de maa anerkende.

Bording: Jeg erkender, at det Ændringsforslag, der er stillet fra de Radikales Side, er et stort Forslag, ikke mindst, hvis man ved Størrelsen vil tænke paa de mange Paragraffer, lige op imod 90. Jeg vil sige angaaende de ca. 70 Paragraffer, som omhandler en Ændring i Akkordloven og Akkordudvalgsarbejdet, at for mig at se er de ret uoverskuelige. Jeg vilde ogsaa tro, at en Del af dem i Virkeligheden maa være unødvendige.

Jeg forstaar heller ikke rigtig, hvorfor man nu i Aar sætter saa meget ind paa at faa Akkordloven ændret paa mange Punkter og paa at faa visse Forhold indført i Akkordudvalgets Arbejde; for i Fjor, da vi behandlede det Forslag, var de Radikale jo slet ikke med i Arbejdet og deltog ikke i Afstemningen.

Derimod kan jeg kun være glad over, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde, at min anbefaling af vore Ændringsforslag, der blev stillet i Udvalget, men ikke blev fastholdt her i Salen, var saa god for Dele af de Radikales Forslag, at han ikke havde kunnet gøre det bedre. Det er jo ganske naturligt; for de Paragraffer, der omhandler Pantegælden, Moratoriet, Henstand med Statshusmændenes Afdrag og Indførelse af en noget større Risiko for Staten, falder jo sammen med det, vi tidligere har foreslaaet, baade i Aar og i Fjor.